

Ölelés nélkül – remények között

Főgondnoki beszámoló, 2021

Miről szólt 2020? Erre a kérdésre a világ szemszögéből záporoznak a csípőből adott válaszok: a koronavírusról, a járvány hódításáról, a betegekről és a halottakról, a szenvedő egészségügyről, a maszkokról, amiktől nem kapunk levegőt, a karanténról, a home office-ról, az online beszélgetésekről, a bezártságról, az elszigeteltségről, a depresszióról, a korlátozásokról – nem tudunk találkozni, utazni, vásárolni, nem tudjuk élvezni az életet, ahogy eddig. Csodálkozunk, ha mi is elcsüggedünk?

Isten népe számára azonban egész másról szólt az elmúlt esztendő: az Ő kegyelméről! Nekünk nemcsak a betegeket, hanem a gyógyultakat is kellene látnunk. Arra is kellene tekintenünk, hogy mekkora kegyelem, hogy mi még élünk, élhetünk, hogy az Úr megvédett vagy megóvott minket a nyomorúságtól – érdemtelenül. Nekünk látnunk kellene az orvosok és ápolók hősiességét és szeretetét, nekünk késznek kellene lennünk egymást-másokat megsegíteni, egymásra odafigyelni. Nem szabadna félnünk, de felelősséggel kell védekeznünk. Elviselni a maszkot és a bepárásodó szemüveget nem elsősorban magunk, hanem embertársaink védelmében. Nem szabadna lázadnunk mindazért, ami most hiányzik, csak csendesen imádkozni lenne jó, és hálát adni azért, hogy van lehetőség legalább az internet segítségével találkozni egymással. Nagyon hiányoznak a barátok. De örülhettünk annak, ha többet tudott a családnak együtt lenni, még ha „összezárva” is, hogy több idő jutott igeolvasásra. Mi átélhettük annak a csodának az örömét, hogy miként tudunk a Szentlélek segítségével úgy gyülekezeti közösségben úrvacsorázni, hogy közben otthon vagyunk a szűkebb családban, s ott terítettük meg az Úr asztalát. Külön, és mégis lélekben együtt Testvéreinkkel!

Isten 2020-ban felemelte a mutatóujját, és a járvánnyal figyelmeztette az emberiséget, a világot: állj meg! Nem mehetsz úgy, olyan rohanva és felelőtlenül tovább, ahogyan eddig tetted! Egy igehirdetőtől hallottam a hasonlatot: 2020-ban a kövek kiáltottak, mert a világban egyre kevésbé hallatszik az Isten dicsérete, az evangélium, ezért a legapróbb „kavicsokba” botlottunk bele. Mikroszkopikus „kavicsok” állták görbe útjainkat el, és „kiáltottak”: vírusok. Mi azonban azt is tudjuk, hogy van jó reménységünk a

Krisztusban, aki minden bajból képes megszabadítani, és mindent a javunkra fordít.

Valóban hálát adhatunk a Fasorban 2020-ért is, hiszen a járvány minden nehézsége ellenére sok-sok ajándékot kaptunk. Az egyik legfontosabb, hogy kiépült az online istentiszteletek rendje, óriásit fejlődött a technikai háttér. Hála az élő közvetítéseknek, a legtöbb gyülekezeti tagunk számára minden vasárnap szólt az élő Ige a templomban! Bár volt 2020-ban néhány hét, amikor csak a legszűkebb szolgálói csapat, a lelkipásztorok, az egyházi, az orgonista és családjaik lehettek személyesen jelen a templomban, otthon a legtöbbünknek megvolt a lehetőségünk rá, hogy az igeszolgálatokat az internet segítségével kövessük, számítógépen vagy okostévéen.

Az élet rákényszerített bennünket erre a fejlesztésre – nem kis informatikai, video- és audioteknikai beruházás volt ez –, és ezt a lehetőséget most már nem is engedjük el, akkor sem, ha vége lesz a járványnak. 2020-ban imaláncok alakultak, és immár rendszeresen fasori elektronikus hírlevelek segítik a honlapunk mellett az információáramlást. Lelkipásztoraink közel 400 idős testvérrel próbálták és próbálják folyamatosan tartani telefonon a kapcsolatot, és ha valaki segítségre szorul, valaki mindig volt, aki segítő kezet nyújtson. Hálát adunk valamennyi szolgáló testvérünk odaadó szeretetéért, hűségéért és rugalmasságáért, hogy a járvány nehézségei közepette is tették a dolgukat.

Mára már nemcsak a vasárnapi templomi istentiszteletek tudnak az interneten keresztül eljutni az otthonokba, hanem van online gyermek-istentisztelet, bibliaóra, a fiatal felnőttek, a női és páros körök, a Siloám kör és az ifjúság is online tartják a hétközi alkalmait, és Istennek hála a Kereszt-kérdések sorozat, a Compass és az őszi evangelizáció is (két nap után) a virtuális térbe tudott költözni. Online házi bibliakörökben hangzottak az online imádságok, ezt is megtanultuk.

Hitoktatóink hősiességgel küzdelmet folytattak, ők is sikerrel áttértek az online tanításra. A Fasori Evangélikus Gimnáziumban 18 csoportban 3 hittanoktatónk 160 diákot ér el, 7 általános iskola 40 csoportjában 5 hittanoktatónk 130 gyermekkel foglalkozik. Az óvodákba szeptembertől alig engednek be minket, 3 oviban vagyunk jelen, de csupán 1-2 gyermekért is áldozatot vállalva online hirdetik a testvéreink az evangéliumot.

A fasori siketmisszió is áldások között haladt, ha kellett online, jelnyelvi tolmácsolással. Megbeszéléseinket, presbiteri gyűléseinket is meg tudtuk tartani online, amikor erre kényszerültünk. Ma már gyermekes családok is újra jöhetnek a Fasorba, hiszen a gyülekezeti és az ifjúsági teremben kivetítve követhető a templomi istentisztelet. 2020-ban gyönyörű templomunkban csak minden második padosorban legfeljebb 4-en ülhattunk, megfelelő távolságra egymástól, de reménységünk van, hogy hamarosan újra megtelhetnek a padosorok! A gyülekezeti közösségi lét sokunk szívében felértékelődött: mennyire hiányzik a rendszeres találkozás!

Férfi csendes napunkat és hitmélyítő hetünket februárban még zavartalanul megtarthattuk. A konfirmáció ünnepét viszont őszre kellett halasztanunk, s bár rendhagyó módon került rá sor, örömünk volt benne, megtarthattuk, gyönyörködhettünk hitvallást tevő fiataljainkban. 22-en tettek fogadalmat.

Hálát adunk azért, hogy a női csendes nap is megvalósulhatott a járvány második hulláma előtt, és még a legszigorúbb korlátozások bevezetése előtt személyes jelenléttel novemberben lezajlott az IKON is, ötödik alkalommal, rendkívüli óvatossággal, korlátozott létszámmal és programmal, üzenet értékű címmel: „Tovább!”. 2020-ban közöttünk szolgált hatodéves teológusként Oszlács Endre lelkipásztor testvérünk, hálát adunk fasori szolgálatáért. További életére, családjára áldást kívánunk!

Igen nagy hála van a szívünkben a Kollégiumért, intézményeinkért! A Csipkebokor Óvodára és a Julianna Iskolára, pedagógusainkra, a munkatársakra, a vezetőkre hatalmas feladatokat rótt a járvány elleni küzdelem, köszönet a hősiesség helytállásért. A Kollégium példa értékűen kezelte a nehéz helyzeteket és példát mutatott szolgálói szolidaritásból.

Ráadásul 2020 nyarán egy új korszak indult el az életében. A korábbi vezetők mandátuma lejárt, és mind az iskola, mind az óvoda új vezetőt kapott Szűcsné Tihanyi Gyöngyi és Vitézné Horváth Erika személyében. Úgy érezzük, hogy a vezetőváltás biztonságot, békességet, nyugalmat, de határozott „építkezést” hozott intézményeink életébe, világos koncepciók mentén, és megteremtődött egy komolyabb, hosszabb távú szakmai fejlődés és a nagyobb gazdasági stabilitás lehetősége. A Juliannába egy iskolai lelkes munkatárs is érkezett, Szőgyényi-Kovács Henrietta, aki intézményi lelkesünk, Somogyiné Ficsor

Krisztina vezetésével és vele együttműködve, az ő szolgálatát segítve a diákok és a családok közötti lelki munkát tovább erősíti. Iskolánkba jelenleg 305 diák, óvodánkba pedig – öt csoportban – 123 gyermek jár.

Csodát élhettünk át 2020 nyarán. A járvány első hulláma után a szigorú egészségügyi korlátozások enyhülésével Isten megengedte, hogy éppen időben, fertőzés-mentesen és áldott módon, sok-sok lelki ajándékkal megtarthattuk nyári heteinket. A „napközis” angol-hittan és kincskereső tábort (az előbbit a Szentírás Szövetséggel karöltve) a Juliannában, a kerámia tábort, a konfirmandus hetet Mátraszentistvánon, az ifjúsági hetet Tahiban és a szárszói családos-házaspáros gyülekezeti hetet is, amelyen csaknem kétszázan lehettünk együtt! A balatoni tábor vége után nem sokkal kezdődött a járvány második hulláma, csodálatos volt megélni, hogy Isten kegyelméből Szárszón úgy lehettünk együtt, mintha a koronavírus nem is létezne. Nagy öröm volt megélni a találkozásokban „szűk esztendőben” a gyülekezeti közösséget a megszólító igei alkalmakkal és a már hiányzó gyermekzsivajjal.

Isten humoráról és hatalmáról tanúskodik, hogy a maszkok, a karantén és a távolságtartás közepette szeptemberben indulhatott újra a fasori énekkar több éves hallgatás után Vértesy Júlia vezetésével. Most ugyan szünetel, de reméljük, hogy 2021-ben már a gyülekezet is részesülhet szolgálatának gyümölcseiből.

2020-ban egyre nagyobb ütemben elkezdődött a templom épületegyüttesének felújítása, illetve felújításának előkészítése. Hatalmas tervezői, adminisztrációs, egyeztetői munka, vizsgálatok, felmérések, közös gondolkozás áll a háttérben. Mögötte pedig az imádság. A gyönyörű színes, festett üveglakok teljes, mintegy negyvenmillió forintos felújítása befejeződött. Köszönjük a gyülekezet erre szánt adományait! Elkészült a kolumbárium utolsó szakasza, és a presbitérium döntése nyomán mostantól döntően csak a gyülekezeté lett a fasori temetkezés lehetősége. Szintén befejeződött a bejárati ajtó feletti erkély felújítása, szigetelése, és megtörtént például az elavult elektromos bekötések, szekrények cseréje is. Év végére eldőlt, hogy a kormányzat támogatja a tervbe vett és szükséges teljes felújítást, megkaptuk ehhez a nagy léptékű anyagi segítséget, amiért köszönetet mondunk, és ami azt jelenti, hogy 2021-ben látványosan folytatódik az építkezés, kezdődik a homlokzat, a torony, a tető, a

parókia, a belső terek felújítása. Az építkezés adta nehézségek elhordozásához a gyülekezet türelmét kérjük.

A járványhelyzet anyakönyvi adatainkon is meglátszik 2020-ban. Igaz, 20 keresztelésünk volt, csaknem annyi, mint tavaly, viszont csak 10 esküvőnk, abból is csak 3 volt református páré. 62 alkalommal kellett ravatal mellett megállnunk. Ami viszont örömteli, mint említettem már, hogy 22 fiatal és 8 felnőtt testvérünk tett konfirmációi fogadalmat, amely szintén majdnem eléri a tavalyi számot. A választói névjegyzékünket 2020. december 31-én 674 egyházztaggal zártuk. Örömről, hogy 9 fasori baba biztosan született, akiről tudunk, és 7 alkalommal komatállal is tudott a gyülekezet szolgálni a családok számára.

Amiért különösen nagy hála van a szívünkben, az a Testvérek gondoskodó szeretete. Gyülekezetünk tagjainak felelősségvállalása. A gyülekezet megértette, hogy a rendszeresen fizetett egyházfenntartói járulék mellett valamilyen módon pótolnia kell a személyes templomi jelenlétek hiányából fakadó perselypénz-kieséseket. Sokan juttatták el más úton adományukat az egyházközségnek, ami azt eredményezte, hogy nem billent meg a 2020-as költségvetés. Hálát adunk az egész évben különböző célokra befizetett adományokért! Diakóniai célokra, mások megsegítésére több mint 3 millió forintot adakozott a gyülekezet! Az Úr asztalának felújítására is már több százezer forint érkezett, e célra továbbra is várunk adományokat.

Január 1-jén csodálatos napsütésben, szinte tavaszias hangulatban kezdhettük az Újévet. Jó érzés, hogy tudhatjuk, Jézus Krisztus mindennekfelett Úr, ő uralkodik a járványon, ő tudja, mikor ad belőle szabadítást. Ő gyógyítja betegeinket! Ő ad vigasztalást. Övé a templomunk, ő irányítja az építkezést, a felújítást. Övé a Kollégium, ő ad áldott növekedést, és övé az egész fasori gyülekezet, ő tudja, mikor enged minket egymáshoz újra közelebb, valamennyiünket, időseket és fiatalokat, maszk és távolságtartás nélkül. Mert ami talán a legesleginkább hiányzik most mindenkinek, az a testvéri ölelés. Kedves fasoriak! Isten adja meg, hogy minél előbb megölelhessük egymást, fizikailag és lelkileg! Jó szorosán tegyük! És aztán majd ne is engedjünk belőle!

Devich Márton, 2021. január 14.